

UNIVERSITATEA

MARȚI, 14 DECEMBRIE, 20:30
LIGA I, ETAPA A XX-A
STADIONUL „ION OBLEMENCO”, CRAIOVA

UTA Arad

PUII DE LEI SE FAC TOT MAI MARI

În ciuda perioadei dificile din campionat, Universitatea a început luna decembrie cu încă o calificare în semifinalele Cupei României. Sfertul de finală cu Filiași a fost suficient de lejer încât Laurențiu Reghecampf să poată îndeplini visul a doi dintre cei mai promițători juniori ai Universității: otenii get-beget Denis Benga (n. 24 iulie 2005) și Ștefan Bană (n. 29 octombrie 2004) au debutat cot la cot pentru formația de seniori a Științei. Mai multe informații despre cei doi, dar și o retrospectivă a anului 2021, lună cu lună, în interiorul acestui program de meci.

Știința în 2021, lună cu lună

Ianuarie, luna egalurilor

În anul în care fotbalul a reînceput probabil cel mai devreme din toată istoria Ligii I, campionatul se relua cu etapa a 15-a, în care Universitatea remiza acasă, 0-0 cu Sepsi. Ianuarie avea de altfel să fie luna egalurilor în serie pentru alb-albaștri: 1-1 la Giurgiu, 1-1 acasă cu Viitorul, 1-1 la Voluntari și 1-1 cu FC Argeș, pe 29 ianuarie. Cel cu Pitești avea să fie și ultimul meci pe bancă al lui Corneliu Papură, dar și partida în care Ivan Mamut înscria primul și deocamdată singurul său gol în Liga I.

Momentul de ținut minte: Andrei Ivan înscrie pentru prima oară după o pauză de 4 luni, în deplasarea de la Voluntari. Începutul promițător de an al atacantului originar din Moreni anunța de

altfel cel mai bun sezon competițional al lui Ivan de până acum, ca prestații și număr de goluri marcate. Vorbim de sezonul actual, care nu este încă nici măcar la jumătatea sa.

Un februarie foarte „bon”

Dragoș Bon asigură interimatul pe bancă la început de februarie și face o treabă excelentă: 3-0 la Iași și 1-0 acasă cu Dinamo. După derby, pe banca Științei vine greul Marinus Ouzounidis, care își impune din start stilul: unul foarte precaut, cu construcție lentă și care pune siguranța defensivă pe primul plan. Această abordare a fotbalului nu avea să se dovedească pe placul suporterilor Universității. Rezultatele încep să apară, dar finalul mandatului lui Ouzounidis, deși unul în care câștigat două trofee cu Știința, va fi arătat o realitate dezamăgitoare: Universitatea nu a înscris niciodată de 3 ori cu greul pe bancă, în campionat, așa cum o făcuse la Iași cu Bon pe bancă, dar și în primul meci de pe teren propriu din campionat cu Laurențiu Reghecampf antrenor.

Momentul de ținut minte: Victoria cu 3-0 de la Iași, unul dintre cele mai entuziasmante meciuri ale Științei din ultima vreme.

Fără gol primit și victorii pe linie în toată luna martie

Martie 2021 a venit cu 4 meciuri oficiale câștigate la 0 de Universitatea, plus unul amical, cu Farul, câștigat de asemenea fără gol primit. A fost probabil cea mai bună lună a lui Marinos Ouzounidis pe banca Universității. De altfel, în ciuda jocului lipsit de spectaculozitate, grecul a reușit o performanță defensivă demnă de apreciat la început de mandat: în primele sale 12 meciuri oficiale pe bancă, echipa a primit un singur gol.

Momentul de ținut minte: În drumul său către a opta Cupă a României din palmares, Știința a avut de trecut prin două deplasări de foc: la Botoșani în optimi și la Chindia în sferturi (pe 2 martie). Ambele partide au fost „marcă înregistrată Ouzounidis“, fiind câștigate cu același scor, 1-0, după puține faze la ambele porți.

Aprilie, luna marilor speranțe

Luna aprilie a început cu două egaluri consecutive cu contracandidatele la titlu (0-0 la FCSB și tot 0-0 acasă cu CFR Cluj) și s-a terminat *en fanfare*, cu două victorii, tot consecutive, împotriva aceluiași formații. După 2-1 la Cluj cu CFR și 2-0 acasă cu FCSB, Universitatea era considerată de mulți outsidersi principala favorită la titlu, iar fanii îndrăzneau din nou să viseze. Din păcate, avea să urmeze o lună mai cu multe dezamăgiri.

Momentul de ținut minte: Golul lui Alexandru Cicâldău din victoria cu 2-0 de acasă cu FCSB, urmare a unei devieri de mare finețe în plasa laterală, după o centrare perfectă cu piciorul drept a lui Bogdan Vătăjelu. Succesul cu echipa din București venea la doar 5 zile de la victoria din deplasarea de la Cluj.

Cupa câștigată la finalul lunii mai, pansament pentru toate rănilile din campionat

Începutul aproape perfect al lui Marinos Ouzounidis în ceea ce privește rezultatele avea să se năruie inexplicabil în luna mai, când Știința pierde de patru ori consecutiv în campionat (la Clinceni, la Sfântu Gheorghe și acasă cu Botoșani, respectiv cu CFR Cluj) și nu reușește să profite de parcursul de asemenea șovăielnic al contracandidatelor. Urmează o victorie de consolare cu un FCSB, la Giurgiu, și o a opta cupă câștigată, cu mult mai multe emoții decât s-ar fi așteptat suporterii, după o finală cu Astra la Ploiești.

Momentul de ținut minte: Screciu plutește în „stil Cristiano” la o centrare a lui Nistor, în minutul 113 al finalei cu Astra, și înscrie cu capul golul care aducea al 12-lea trofeu major în vitrina Universității. La câteva zile după finala câștigată, nepotul lui Ilie Balaci, Atanas Trică, debutează pentru Universitatea în partida de pe teren propriu cu Clinceni.

Iulie, cu una foarte caldă și una foarte rece

Universitatea începea sezonul competițional curent cu un nou succes: pe 10 iulie, câștigă la penaltiuri prima supercupă a României din palmares, după 0-0 pe Arena Națională cu CFR în timpul regulamentar și cu un Pigliacelli foarte inspirat între buturi. Din păcate, în aceeași lună iulie avea să vină dureroasa înfrângere din Albania, cu Laci, care a dus de altfel la despărțirea dintre Marinou Ouzounidis și club.

Momentul de ținut minte: Pigliacelli parează penaltiul lui Omrani, după ce apăraseră unul și în fața lui Păun, și Știința se întoarce acasă de la București cu prima supercupă din istoria de 73 de ani a clubului.

Augustul are gust datorită lui Reghecampf

Deși echipa sa pierde de două ori în luna august, cu Botoșani și UTA, nou-venitul Laurențiu Reghecampf reușește să creioneze rapid un stil total diferit față de cel al predecesorului său. Jucătorii sunt încurajați să-și dea frâu liber creativității și să practice un fotbal în mare viteză și curajos, lucru atât de apreciat în Oltenia. Reghe câștigă celelalte trei partide ale lunii și își întărește reputația de antrenor care, grație stilului spectaculos și ofensiv, face foarte puține egaluri.

Momentul de ținut minte: execuția de vis cu care Koljic aduce în prelungiri victoria contra Rapidului, într-o atmosferă foarte ostilă pe Arena Națională și după un meci cu nenumărate șanse de gol ale Craiovei, un prim „clasic” din acest sezon.

Septembrie – începutul unei serii de vis

Toamna începe cu o înfrângere nemeritată, în stil deja caracteristic celui care tocmai revenise pe banca CFR-ului, Dan Petrescu. Campioana en-titre o învinge pe Universitatea cu 1-0 după un gol marcat cu capul de Burcă la un corner. Știința se revanșează la meciul următor, eliminând CFR-ul încă din șaisprezecimile Cupei României. Avea să fie prima dintr-o serie de 7 victorii consecutive, întinse până la final de octombrie, în care Craiova a marcat de 23 de ori și a primit doar 2 goluri.

Momentul de ținut minte: Știința surclasează Dinamo pe Oblemenco, 5-0, și consfințește cea mai categorică victorie a ei din întâlnirile directe cu marea rivală.

Octombrie fără greșeală

După acel 5-0 impresionant cu Dinamo la final de septembrie, Craiova continuă seria de meciuri foarte bune, octombrie fiind luna victoriilor pe linie: 2-0 cu FCU Craiova, 5-0 cu Clinceni, 1-0 cu Chindia, 4-0 cu Minaur Baia Mare și 5-2 cu CS Mioveni.

Momentul de ținut minte: Aflat la debutul în tricoul Științei, Ante Roguljic pune cireașa pe tortul celor trei prestații consecutive entuziasmante de pe Oblemenco (cu FCU, cu Dinamo, apoi cu Clinceni) înscriind la câteva minute după intrarea pe teren și bucurându-se energic în fața Peluzei Nord după reușită.

Un noiembrie trist

Luna trecută a fost cea mai dificilă pentru Universitatea în era Reghecampf: 3 înfrângeri din tot atâtea partide, toate cu mult ghinion, deoarece Craiova nu a arătat cu nimic inferioară Farului, Argeșului sau FCSB-ului. Menționăm, apropo, că am preferat să ignorăm în această retrospectivă problema reală și gravă cu care se confruntă arbitrajul românesc, una care sperăm cu toții că va fi rezolvată de introducerea sistemului VAR și în România.

Momentul de ținut minte: în ciuda înfrângerii dureroase din prelungiri cu FCSB, chiar pe Oblemenco, acel meci va rămâne în istoria Ligii I și probabil chiar și în amintirea spectatorilor prezenți drept unul dintre cele mai spectaculoase disputate vreodată în campionatul nostru.

Decembrie: la trecu-ți mare, mare viitor

Craiova începe iarna cu o victorie confortabilă în sferturile de finală ale Cupei, 3-0 cu Filiași, ocazie pentru Laurențiu Reghecampf să trimită pe teren doi debutanți, cei care fac obiectul primei pagini a acestui supliment. Denis Benga s-a născut la Turnu Severin pe 24 iulie 2005, este un stângaci de 1,75 metri și se află la Craiova de la 12 ani, de când a fost adus de la școala de fotbal a lui Flavius Stoican. Ștefan Bană e din Băilești, s-a născut pe 29 octombrie 2004 și joacă pentru Știința de când avea doar 10 ani, adică din 2014. În primul său an la Universitatea, Ștefan a făcut aproape zilnic naveta între Afumați și Craiova (65 km), pentru a fi prezent la antrenamentele grupei sale de juniori. Din 2015 s-a mutat însă definitiv la Craiova și a apucat să crească încă de puști în spiritul alb-albastru.

Momentul de ținut minte: cum decembrie nu este nici la jumătate iar, sezonul de fotbal nu s-a întrerupt încă, nu putem decât să ne dorim din suflet ca momentul de neuitat al acestei luni să vină chiar în această seară, la revanșa cu UTA.

UTA

„Bătrâna doamnă” a întinerit

- În prima parte a sezonului, UTA a fost una dintre revelațiile Ligii I, iar din lotul lor s-a remarcat puștiul David Raul Miculescu. David s-a născut chiar la Arad, în 2001, are 1,89 metri și a înscris de 5 ori în acest sezon.
- După un început bun de campionat, UTA a intrat într-o serie negativă odată cu un 0-2 pe teren propriu cu Chindia, pe 1 noiembrie. Acela a fost primul meci dintr-o serie de șase fără victorie ale Aradului în Liga I, serie care continuă încă. În această perioadă UTA a făcut doar 3 puncte din 18 posibile. De remarcat totuși că UTA, una dintre cele mai bine organizate tactic echipe ale Ligii, a primit doar 5 goluri în aceste șase partide, două dintre ele, cele cu FCSB, fiind mai degrabă meritul arbitrilor decât al adversarilor.
- Lotul adversarilor noștri include și trei fotbaliști cu apariții pentru naționalele țărilor lor: muntenegreanul Marko Vukcevic și lituanienii Modestas Vorobjovas și Rolandas Baravykas.
- Antrenorul originar din Brașov Laszlo Balint este deja de 2 ani și jumătate pe banca UTA. Cu el la cârmă s-a obținut promovarea în prima ligă, în vara lui 2020. La finalul sezonului competițional trecut, nou-promovata UTA termina pe un onorabil loc 10, iar în sezonul actual este pe poziția a 9-a după 19 etape.

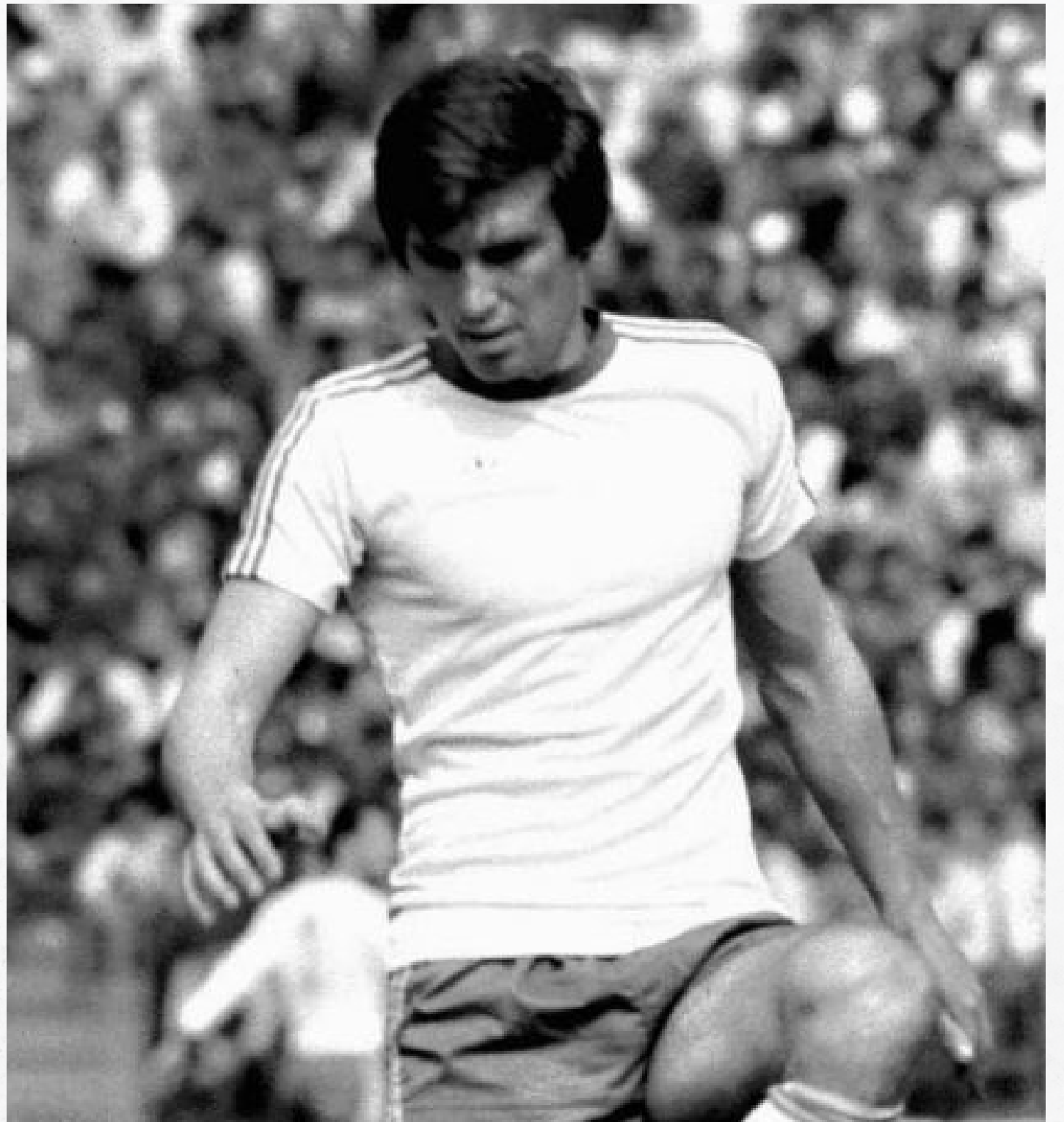
- Olandezul Desley Ubbink e jucătorul care a stat cel mai mult pe teren în acest sezon pentru UTA. Fotbalistul venit din prima ligă poloneză în vara acestui an are 1663 de minute jucate. Atutul lui este polivalența, Balint folosindu-l pe toate cele trei poziții din spatele vârfului în sistemul clasic 4-2-3-1 în care începe de obicei partidele. Pe lângă Miculescu și Ubbink, un alt „veteran“ al arădenilor, ca apariții și minute jucate, este brazilianul Roger (1519 minute). Acesta a mai jucat în campionatele din Brazilia, Albania și Letonia, înainte să ajungă în România.
- UTA este o formație foarte periculoasă pe finalul întâlnirilor. 62,5% dintre golurile arădenilor au fost înscrise în ultima jumătate de oră a partidelor jucate.
- UTA este în mod tradițional un oaspete foarte dificil pentru orice formație de primă ligă. În acest campionat, nimeni nu a bătut-o la mai mult de un gol, în partidele pe care Aradul le-a jucat în deplasare. Tot o deplasare a adus și victoria cea mai clară a UTA din acest sezon: 3-0 în Ștefan cel Mare, cu Clinceni.

AMINTIREA SĂPTĂMÂNII

9 decembrie 1956: Brăila face Craiovei cel mai frumos cadou

Nicolae Tilihoi ar fi împlinit 65 de ani pe 9 decembrie, dacă nu ar fi fost răpus mult prea curând de o boală cumplită, în urmă cu mai bine de 3 ani. Tilihoi s-a născut la Brăila, unde a și început cariera de fotbalist. Puțini își mai amintesc însă că „fundașul de fier“ al Maximei a jucat și în altă parte

decât la Universitatea. Când era întrebat despre orașul natal, brăileanul Tilihoi însuși obișnuia să facă un semn a „ce contează?“ din mână și să readucă vorba de Craiova, cum a făcut și într-un interviu acordat în 2014 pentru o revistă locală: „Dați-o naiba de Brăilă, m-am gândit numai la Craiova de mic! Aici era cea mai frumoasă echipă din țară și, în sinea lor, cei mai buni fotbaliști din orice județ visau să joace la Craiova. M-au dorit și Steaua și Pitești atunci, dar nu se compara niciuna cu Universitatea, aici era ceva magic, acea căldură creată de fani și de oamenii din jurul echipei căreia nu-i puteai rezista.“

Tilihoi nici nu avea cum să fie văzut drept străin vreodată în Bănie, odată apusă epoca Craiovei Maxima: a jucat aproape

300 de meciuri pentru Universitatea, mai multe chiar și decât Ilie Balaci sau Nelu Oblemenco. În același interviu citat mai sus spunea, asumându-și calitatea de oltean printr-un reflex care îi încânta mereu pe cei din jur: „Noi, oltenii, suntem mai calzi, mai energici, mai fanatici. De asta ne și invidiază toți!“.

Tot atunci, în 2014, Nae Tilihoi prevestea zâmbitor ceva, apropo de puștii, la acea dată proaspăt veniți la Craiova, Ivan și Vătăjelu: „Cred că Vătăjelu și Ivan pot deveni niște simboluri ale Universității în forma ei renăscută“. De atunci, Ivan a jucat deja 180 de meciuri în tricoul Științei și a înscris de 40 de ori. Vătăjelu are un record chiar și mai impresionant: 185 de apariții și 14.570 de minute pe teren în alb-albastru. Ca de atâtea ori, Nae Tilihoi avusese dreptate.

Pe lângă cunoștințele fotbalistice și uriașa carieră în sport, mai era ceva care îl făcea pe Tilihoi special chiar și pe cerul strălucitor al stelelor Științei. Nae Tilihoi răspândea mereu voioșie și bună dispoziție în jur și cu siguranță a împrumutat și Craiovei Maxima parte din acea deschidere generoasă care l-a caracterizat mereu. Cu Nae nu te puteai niciodată nici plictisi, nici întrista, așa cum nu puteai face asta nici urmărind meciurile Craiovei de pe vremea lui. Însă Tilihoi a fost mult mai mult chiar și decât acel om mereu cu zâmbetul pe buze și decât fundașul perfect. La moartea lui, un alt fost mare fundaș al Universității, Gică Popescu, și-a amintit trist: „Nae Tilihoi m-a învățat să sar la cap. Am jucat cu el în centrul defensivei după ce a plecat Costică Ștefănescu și am învățat foarte multe de la el în acea perioadă. A fost un om deosebit, un mare caracter, îmi amintesc că mereu ne încuraja pe noi, tinerii, și era foarte apropiat de noi.“ Mai presus de fotbalistul de poveste și chiar de statutul de legendă a Științei, Nicolae Tilihoi a fost, într-adevăr, un mare om. Ne este tuturor tare dor de tine, nea Nae!